

KOPARALEIKKI

Kuvatiedot: SKM/ Timo Veijalainen

Kolttsaamelainen Matleena Fofanoff kertoo, miten lapset ennen leikkivät poron koparaluilla eli poron sorkkaluilla. Leikki taltioitiin Suomen käsityön museolle vuonna 2006.

Kuvatiedot: SKM/ Timo Veijalainen

Teurastuksen jälkeen luut keitetään puhtaiksi ja kuivatetaan.

Kuvatiedot: SKM/ Timo Veijalainen

Luita säilytettiin poronahkaisessa pussissa.

Kuvatiedot: SKM/ Timo Veijalainen

Luut ovat poroja, pulkkia, rekiä, ihmisiä ja keppejä. Kuvan keskellä on kolme luuta rinnakkain, ne ovat ajoporoja, jotka vetävät perässään rekeä eli sania.

Kuvatiedot: SKM/ Timo Veijalainen

Reellä ajaa yksi ihminen (luu pysytyssä), jolla on keppi. Ohut ja pitkä luu on keppi. Ajoporo pysähtyy sitten kun keppi heitetään maahan. Ajoporoa ohjataan hihnalla oikealle tai vasemmalle kiertämään kivet ja kannot.

Kuvatiedot: SKM/ Timo Veijalainen

Lyhyemmät luut ovat ihmisiä, pitemmät ovat poroja. Ihmisellä on keppi, millä poroja usutetaan vauhtiin. Porolla ajetaan jonossa. Ensimmäisenä on ajoporo ja pulkka tai reki sekä ihminen. Sitten on poro ja pulkka, monta peräkkäin. Pulkat ja porot ovat sidottu toisiinsa hihnalla. Tämä jono on nimeltään raito.

Jonon hännillä on jarrutusporo (kuvassa vasemmalla alhaalla), joka huolehtii, ettei vauhti pääse alamäessä liian kovaksi, eivätkä pulkat luista porojen jaloille. Pulkissa kuljetetaan tavaraa.

Kuvatiedot: SKM/ Timo Veijalainen